

Kurs vil selvfølgelig blive ganske anderledes høj, i det Øjeblik de ere støttede ved at være udgivne af Staten med den betydelige Reservereserve, som jeg har anvist vil være til Stede. De ville naturligvis hurtigt naa Parikurs, det er der ingen Tvivl om, i alt Fald for de kommunale Hypotekobligationer. Saa sagde det ærede Medlem, at deres Kurs vilde være tvivlsom, fordi man pludselig fastede saa stort et Antal paa Markedet. Der bliver slet ingen kastede paa Markedet, der kommer ikke mere paa Markedet, end der efterhaanden kommer, som man ombytter Laanene. Det sker ikke pludselig, efter mit Forslag bliver Kredittforeningsobligationerne jo ved at cirkulere, og kun lidt efter lidt indfris de, og for saa vidt der staves ny Prioriteter, eller gamle Laan ombyttes, saa udstedes der Statshypotekobligationer i samme Omfang som nu Kredittforeningslaan, men de blive liggende til Dels i Overformynderiet, i Livrenteanstalten og i Sparekasserne. Ganske vist kommer Jordbruget til at bære hele Statte-Byrden — men det gør det jo i Forvejen — men Fordelen, der bliver naaet derved, er den, at det ikke kommer til at bære ekstra den store Byrde, som det nu maa svare til alle Kapitalister. Den Fordel, som vil naas efter 80 Aar, vil være, at Staten har amortiseret al Gæld uden at forhøje den nuværende Rentefod for nogen Ejendomsbesidder, men tværimod vil Renten straks blive sat ned ikke alene for Landejendomsbesiddere, men ogsaa for alle andre Gjere af faste Ejendomme her i Landet. Men der er ganske vist det sikkert, at nogle ville tabe derved, og dem, der ville tabe derved, det er Sagførerne. Nu er det jo Tilfældet her i Landet, at 2den-Prioritetslaan ere omtrent uopnaaelige; selv i sjællandske Landejendomme kan man, takket være Agravernes ihærdige Bestræbelser, nu omtrent ikke naa at faa 2den-Prioritetslaan, og opnaas der Laan enten i Landejendomme eller i Ejendomme i Byerne, saa vide vi alle, hvad det koster. Det koster, hvis det faas i kontante Penge, en meget betydelig Provision. Man kan lavt regne, at 2den-Prioritetslaan ville koste 2 pCt. hvert 5te eller 6te Aar, foruden Tinglæsningsgebyr, Stempelpapir og alt andet. Hvis man vil regne ud, hvad 2 pCt. vil sige, hver Gang et 2den-Prioritetslaan ombyttes, vil det sige, at det hele Laan dermed kunde amortiseres i 80 Aar, altsaa blot ved at give Sagførersalær og Stempelpapirsomkostninger. Det vil af mit Forslag ses, at ved kun at svare $\frac{1}{4}$ pCt. over det, som Renten er paa Papirene, saa er Laanet, uden at der indbetales det allermindste forud til Reservereserven, amortiseret i

Løbet af 80 Aar. Hvis man kun betaler $\frac{1}{10}$ pCt. ud over Renten, saa er et saadant Laan amortiseret i Løbet af 101 Aar. Naar man nu spørger, hvorfor Jordbruget er stillet saa daarligt, synes det mig, at det er let at svare derpaa, naar det faktisk er Tilfælde — og det er det — at i 70erne maatte man gøre Laan med et Tab af 25 pCt. af Laanets Værdi, og at man i 80erne maatte gøre Laan med et Tab af 10 pCt., naar man saa samtidig vil regne ud, hvad det vil sige, at 25 pCt. af Laanets Værdi maa afgives, og Laanet samtidig maa forrentes og amortiseres til sin fulde Værdi, vil det sige, at i dette Øjeblik ville alle de Laan, der bleve stiftede den Gang, være næsten amortiserede. Derfor ere Pengene komne til Byerne, derfor ere Kapitalerne voksende saa enormt alle Begne uden for Jordbruget, fordi den Gang maatte Jordbrugerne afgive Halvdel af deres Formue, som de havde indstaaende i Ejendomme, afgive den til Kapitalen, og de betale den Dag i Dag; de amortisere bestandig paa de Kapitaler, der opsumme sig i Byerne. Derfor ser man alle disse Praagtbygninger, derfra stammer den fremstredne Industris Udvikling, og alt dette skyldes Penge, som ere tagne direkte fra Jordbruget den Gang, det stiftede Laan, og som den Dag i Dag strømme til Byerne gennem Amortisation. Maa vi dog ikke hellere betale alle disse Beløb til Staten og saa sige til dem, der komme efter os om 80 Aar: nu sidde I skattefrit, men hvis I ville beholde denne Toldbeskyttelse og muntre jer dermed, nu vel, saa kunne I sætte Renten ned. Det ærede Medlem, der talte før, sagde, at der ingen Fordel var ved at amortisere efter mit Forslag, men jeg synes dog, for et den Fordel, at enten blive vi fri for Skatter eller ogsaa kunne vi sætte Renten ned, saaledes at vi kunne komme ned til 1 eller 2 pCt., ja til ingen Ting, i det Øjeblik, de ville paalægge Skat paa anden Maade, altsaa hvis de om 80 Aar ere saa taabelige at ville opretholde Toldsystemet for at stifte ny Industri. Landbruget er det bærende Erhverv her i Landet og i det hele taget er det jo i alle Lande Jorden, der ernærer Befolkningen, det er sikkert, og kunne vi bringe det dertil gennem et Lovforslag som dette, at Ejendommene bære alle Udgifter, er det jo godt. Hvorledes er det nu? Er det da ikke Jordbruget, der bærer det hele alligevel? Man fortæller os, at Industrien bærer noget i saa Henseende. Ja, den bærer sin Andel af Arbejdet, det er ganske vist, for saa vidt som vi ikke alle sammen foruden at dyrke Jorden kunne sy Buxser, Sto og slige Ting. Den, der